

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Rychlého a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **Mgr. K. V.**, zastoupený JUDr. Emilem Fleglem, advokátem se sídlem K Chaloupkám 3170/2, Praha 10 proti žalovanému: **Městský úřad Český Brod**, se sídlem Husovo náměstí 70, Český Brod, zastoupený JUDr. Janou Markovou, advokátkou se sídlem Husovo náměstí 64, Český Brod, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 20. 10. 2023, č. j. 39 A 4/2023 - 29,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žádnému z účastníků **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobce se žalobou podanou u Krajského soudu v Praze (dále jen „*krajský soud*“) domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného v přestupkovém řízení vedeném pod sp. zn. S-MUCB 50952/2021/ODŽÚ-Hrá. V tomto řízení žalovaný vydal dne 14. 6. 2022 příkaz č. j. MUCB 31605/2022 (dále jen „*příkaz*“), kterým žalobce uznal vinným ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů. Proti příkazu podal žalobce dne 11. 7. 2022 odpor, a nečinnost žalovaného tak spatřoval v tom, že žalovaný následně nepokračoval v řízení a nevydal nové rozhodnutí ve věci. Dle žalovaného však byl příkaz žalobci doručen fikcí dne 30. 6. 2022 a odpor žalobce tak byl podán až po lhůtě pro podání odporu, která uplynula dne 8. 7. 2022.

[2] Krajský soud neshledal důvodnou námitku, že žalobce podal odpor proti příkazu včas. Uvedl, že dle doručanky založené ve správním spise byl příkaz připraven k vyzvednutí dne 20. 6. 2022. Následná opakovaná výzva k vyzvednutí zásilky, která uváděla jako datum připravení zásilky k vyzvednutí až den 21. 6. 2022, není dle krajského soudu pro posouzení věci významná. Neoddělitelná část obálky určené pro doručování do vlastních rukou standardně obsahuje i údaj o tom, kdy byla zásilka připravena k vyzvednutí. Žalobce tak mohl tento údaj zjistit z obálky, která mu byla ještě před uplynutím lhůty k podání odporu vhozena do schránky. Žalobce původní výzvu k vyzvednutí zásilky soudu nepředložil ani netvrdil, že by se například dne 20. 6. 2022 domáhal na pobočce pošty vydání zásilky a ta nebyla připravena k vyzvednutí. Žalobcovo tvrzení o obsahu opakované výzvy tedy účinně nezpochybnilo datum, kdy byla zásilka připravena k vyzvednutí.

[3] Žalobce dle krajského soudu ani netvrdil, že by opakovaná výzva vykazovala veškeré formální náležitosti dle § 23 odst. 4 a 5 správního řádu, proto nemůže argumentovat, že z ní mohl důvodně vycházet při určení konce lhůty, po jejímž uplynutí se zásilka považovala za doručenou.

[4] Krajský soud shrnul, že dle obsahu správního spisu byl příkaz připraven k vyzvednutí dne 20. 6. 2022, fikce doručení nastala dle § 24 odst. 1 správního řádu dne 30. 6. 2022 a posledním dnem k podání odporu tedy byl den 8. 7. 2022. Odpor podaný dne 11. 7. 2022 byl opožděný a příkaz nabyl právní moci dne 9. 7. 2022. Žalovaný nemohl pokračovat v řízení, které již bylo pravomocně skončeno, a není proto nečinný.

[5] Proti rozsudku krajského soudu podává žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, jejíž důvody podřazuje pod § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[6] Stěžovatel namítá, že krajský soud nesprávně posoudil otázku, kdy došlo k fikci doručení příkazu. Zdůrazňuje, že podle opakované výzvy k vyzvednutí zásilky byl příkaz připraven k vyzvednutí až dne 21. 6. 2022. Odpor podaný dne 11. 7. 2022 tak byl včasný.

[7] Podle stěžovatele krajský soud v napadeném rozsudku nesprávně uvedl, že stěžovatel nezpochybňoval údaje uvedené na doručence a nerozporoval skutečnost, že zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 20. 6. 2022. Stěžovatel tvrdí, že tuto skutečnost rozporoval, jelikož v žalobě opakovaně uvedl, že zásilka byla připravena k vyzvednutí až ode dne 21. 6. 2022. Údaje na doručence pak stěžovatel rozporovat nemohl, jelikož doručenkou nikdy neviděl a údaje na ní nezná. Tyto údaje však rozporovala Česká pošta v opakované výzvě k vyzvednutí zásilky, kde výslovně uvedla, že zásilka je připravena k vyzvednutí od 21. 6. 2022.

[8] Stěžovatel uvádí, že doručenka není podle správního řádu veřejnou listinou, která by potvrzovala pravdivost toho, co je v ní uvedeno. Česká pošta ve svých listinách uváděla protichůdné údaje ohledně připravení zásilky k vyzvednutí. Krajský soud měl proto provést další dokazování, aby tuto skutečnost postavil najisto.

[9] Dále stěžovatel tvrdí, že mu při prvním pokusu o doručování příkazu byla v poštovní schránce zanechána hromadná výzva k vyzvednutí zásilek, kterou již v době podání správní žaloby nedisponoval. Po doručení rozsudku krajského soudu

pokračování

si však na příslušné pobočce České pošty vyžádal její kopii, kterou přikládá ke kasační stížnosti.

[10] Z této kopie dle stěžovatele vyplývá, že zásilka s příkazem byla sice doručována dne 20. 6. 2022, ale za textem „Vyzvednout si je můžete dnes, tj.“ nenásleduje již žádný další text, což dle stěžovatele prokazuje, že dne 20. 6. 2022 zásilka k vyzvednutí připravena nebyla. Pokud by totiž zásilka k vyzvednutí připravena byla, muselo by za uvedeným textem následovat datum, potažmo čas. Rovněž je v kopii výzvy uvedeno, že zásilka s příkazem bude uložena do 1. 7. 2022, což dle stěžovatele opět prokazuje, že zásilka byla připravena k vyzvednutí od 21. 6. 2022, neboť úložní doba činí 10 dní, tedy od 21. 6. 2022 do 1. 7. 2022.

[11] Kopie výzvy k vyzvednutí zásilek dle stěžovatele dále prokazuje, že mu spolu s touto výzvou nebylo ve schránce zanecháno žádné poučení. V textu výzvy je totiž uvedeno: „K této výzvě je připojeno poučení o právních důsledcích souvisejících s obsahem zásilky. Pokud lze tuto službu poskytnout, je označena křížkem.“ Křížek na kopii výzvy ovšem není, z čehož dle stěžovatele plyne, že poučení součástí výzvy nebylo.

[12] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti navrhl její zamítnutí. Z obsahu správního spisu vyplývá, že zásilka s příkazem byla doručována poštou, ve spise je založena doručenka s následujícím prohlášením doručujícího orgánu: „Adresát byl vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo zanecháno poučení“. Dále je na ní uvedeno „Zásilka byla připravena k vyzvednutí dne“ s vyplněním data 20. 6. 2022. Opakovanou výzvu k vyzvednutí zásilky je třeba považovat za úkon poštovního zprostředkovatele učiněný nad rámec právní úpravy doručování ve prospěch adresátů, jímž je před vhozením zásilky do domovní schránky připomínáno, že mají na poště uloženou zásilku připravenou k vyzvednutí. Za situace, kdy stěžovatel netvrdí, že by opakovaná výzva měla veškeré formální náležitosti podle správního řádu, nemůže tvrdit, že z ní mohl důvodně vycházet při určení lhůty, po jejímž uplynutí se zásilka považovala za doručenou.

[13] Nejvyšší správní soud nejdříve hodnotil formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že byla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), osobou oprávněnou (§ 102, věta první s. ř. s.), proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná a stěžovatel je zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud poté přezkoumal napadený rozsudek v rozsahu podané kasační stížnosti (§ 109 odst. 3, věta před středníkem s. ř. s.) a z důvodů v ní uvedených (§ 109 odst. 4, věta před středníkem s. ř. s.). Ve věci přitom rozhodl bez nařízení jednání za podmínek vyplývajících z § 109 odst. 2, věty první s. ř. s.

[14] Kasační stížnost není důvodná.

[15] Nejvyšší správní soud předem upozorňuje, že v jiné věci téhož stěžovatele se již obdobnou kasační stížností zabýval a zamítl ji rozsudkem ze dne 22. 2. 2024, č. j. 9 As 4/2024 - 34 (všechna citovaná rozhodnutí tohoto soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz). Ze závěrů uvedených v tomto rozsudku Nejvyšší správní soud vycházel i v další obdobné věci stěžovatele, kde kasační stížnost s téměř identickou argumentací jako v nyní projednávané věci, rozsudkem ze dne 21. 3. 2024, č. j. 9 As 268/2023 - 36, rovněž zamítl.

[16] Se zmíněnými rozsudky se nyní rozhodující senát Nejvyššího správního soudu plně ztotožňuje a neshledal důvody se od nich odchýlit. V nyní projednávané věci proto z těchto rozsudků vycházel.

[17] Stěžovatel v kasační stížnosti namítal, že krajský soud neprovedl další dokazování, neodstranil rozpor mezi údaji uvedenými na doručence a údaji na opakované výzvě k vyzvednutí zásilky a nepostavil tak najisto, kdy byla zásilka s příkazem připravena k vyzvednutí. Pokud by tato námitka byla důvodná, musel by zdejší soud napadený rozsudek zrušit pro nezákonnost z důvodu jiné vady řízení ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Nejvyšší správní soud však tuto námitku důvodnou neshledal.

[18] Z ustálené judikatury kasačního soudu vyplývá, že stěžovatel musí ke zpochybnění údajů vyplývajících z doručanky předeštit jinou, avšak srovnatelně pravděpodobnou verzi reality (srov. rozsudek ze dne 27. 4. 2006, č. j. 2 Afs 158/2005 - 82, č. 1327/2007 Sb. NSS). Stěžovatel však tuto povinnost nesplnil, a údaje uvedené na doručence tedy účinně nezpochybnil, jak správně uvedl krajský soud v odstavci 15 napadeného rozsudku. Krajský soud proto neměl důvod správnost údajů na doručence přezkoumávat, tím spíše, pokud by tak musel činit z vlastní iniciativy s ohledem na absenci důkazních návrhů ze strany stěžovatele.

[19] Nejvyšší správní soud se dále zabýval otázkou přezkoumatelnosti rozsudku krajského soudu, jelikož stěžovatel jako důvod podání kasační stížnosti označil mimo jiné i nedostatek důvodů napadeného rozsudku, byť k tomuto neuvedl žádné konkrétní námitky. Případnou nepřezkoumatelností rozsudku je totiž kasační soud povinen se podle § 109 odst. 4 s. ř. s. zabývat z úřední povinnosti, a to i bez námítky stěžovatele. Vlastní přezkum rozsudku je pak možný pouze za předpokladu, že splňuje kritéria přezkoumatelnosti, tedy že je srozumitelný a vychází z důvodů, z nichž je zřejmé, proč krajský soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku jeho rozhodnutí. Tato kritéria napadený rozsudek splňuje. Krajský soud v napadeném rozsudku řádně a srozumitelně vyložil důvody svého rozhodnutí, vypořádal se se všemi podstatnými žalobními námitkami a jeho závěry jsou podpořeny srozumitelnou a logickou argumentací. Zdejší soud proto rozsudek krajského soudu nepřezkoumatelným neshledal.

[20] Kasační důvod ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. tedy není dán.

[21] Nejvyšší správní soud následně přistoupil k posouzení zbylých kasačních námitek.

[22] Stěžovatel ke kasační stížnosti doložil kopii výzvy k vyzvednutí zásilek, ze které vyvozuje, že si zásilku mohl na poště vyzvednout až ode dne 21. 6. 2022. Sám v kasační stížnosti uvádí, že si tuto kopii od České pošty vyžádal až po vydání napadeného rozsudku. Nejvyšší správní soud však podle § 109 odst. 5 s. ř. s. nepřihlíží ke skutečnostem, které stěžovatel uplatnil poté, kdy bylo vydáno napadené rozhodnutí (zde napadený rozsudek). Stěžovateli nic nebránilo si vyžádat a předložit tuto kopii výzvy již v řízení před krajským soudem, jestliže jeho žalobní argumentace spočívala v tom, že desetidenní lhůta k vyzvednutí zásilky počala běžet až ode dne 21. 6. 2022, jelikož až tohoto dne si údajně mohl na poště převzít zásilku s příkazem žalovaného. O tom, že žalovaný považoval za den, odkdy mohla být daná zásilka vyzvednuta, již den 20. 6. 2022, stěžovatele informoval již Krajský úřad Středočeského kraje v usnesení ze dne 26. 6. 2023 reagujícím na stěžovatelovu

pokračování

žádost o přijetí opatření proti nečinnosti, které bylo vydáno ještě před podáním žaloby ze dne 13. 7. 2023. Stěžovatel nicméně tuto kopii dokládá až nyní ke kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud se proto za této procesní situace nemůže zabývat nově doloženou kopií výzvy ani námitkami s ní souvisejícími.

[23] Nejvyšší správní soud dále nepřisvědčil námitce stěžovatele, že krajský soud nesprávně posoudil otázku, kdy došlo k fikci doručení. Stěžovatel svá tvrzení opírá o skutečnost, že v opakované výzvě k vyzvednutí zásilky byl jako datum připravení zásilky k vyzvednutí uveden den 21. 6. 2022 a jako datum nejpozdějšího možného vyzvednutí zásilky den 1. 7. 2022. K fikci doručení tedy mělo dojít až dne 1. 7. 2022.

[24] Nejvyšší správní soud v této souvislosti odkazuje na výše uvedený rozsudek č. j. 9 As 4/2024 - 34, ve kterém uvedl, že „*opakovaná výzva k vyzvednutí zásilky není upravena ve správním řádu a nemá vliv na počítání lhůty pro doručení ani pro případný vznik fikce. Jde o úkon, který Česká pošta, s.p. činí nad rámec právní úpravy doručování ve prospěch adresátů, jímž je před vhozením zásilky do domovní schránky, resp. při absenci domovní schránky před vrácením zásilky odesílateli, připomínáno, že mají na poště uloženou zásilku připravenou k vyzvednutí. Byl-li na opakované výzvě k vyzvednutí zásilky nesprávný údaj o tom, od kterého dne si stěžovatel mohl zásilku vyzvednout, tato skutečnost nemění nic na tom, zda byly nebo nebyly splněny podmínky vzniku právní fikce doručení příkazu.*“ Opakovaná výzva tak nemohla bez dalšího vyvrátit závěr, že den, odkdy si stěžovatel mohl vyzvednout zásilku s příkazem, byl den 20. 6. 2022.

[25] Jak správně podotkl krajský soud, o datu, od kterého bylo možné zásilku na poště vyzvednout, stěžovatele informovala zadní strana obálky, která mu byla vhozena do schránky dne 4. 7. 2022, tedy před uplynutím lhůty k podání odporu. Skutečnost, že obálka byla vhozena do schránky dne 4. 7. 2022, stěžovatel nerozpориje. Stěžovatel též nenamítá, že by na této obálce nebylo uvedeno datum pro vyzvednutí zásilky, ani že by na ní bylo uvedeno datum odlišné od data uvedeného na doručence založené ve správním spise. Za těchto okolností tedy nelze klást k tíži žalovaného, že si stěžovatel neověřil, kdy nastala fikce doručení a kdy uplynula lhůta pro podání odporu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 9. 2014, č. j. 8 As 56/2014 – 24).

[26] Zdejší soud připomíná výše uvedený závěr, že stěžovatel byl povinen předeštíř jinou, avšak srovnatelně pravděpodobnou verzi reality, která by mohla zpochybnit správnost údaje uvedeného na doručence. Tuto povinnost stěžovatel nesplnil, jelikož v řízení před krajským soudem argumentoval pouze opakovanou výzvou k vyzvednutí zásilky, která však s ohledem na výše uvedené nemohla bez dalšího údaje na doručence zpochybnit.

[27] Krajský soud tedy nepochybil, pokud při určení okamžiku, kdy nastala fikce doručení, vycházel z doručenky založené ve správním spise a v této souvislosti dospěl k závěru, že fikce doručení nastala již dne 30. 6. 2022.

[28] Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost nedůvodnou, zamítl ji za podmínek vyplývajících z § 110 odst. 1 *in fine* s. ř. s.

[29] O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 1, věty první s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Vzhledem k tomu, že stěžovatel byl v řízení o kasační

stížnosti procesně neúspěšný, právo na náhradu nákladů řízení mu nenáleží. Pokud jde o procesně úspěšného žalovaného, Nejvyšší správní soud nepřehlédl, že byl v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátkou. Podle ustálené judikatury však takové zastoupení nelze v případě žalovaného, jakožto správního orgánu, u něhož lze předpokládat, že disponuje patřičným odborným personálním i materiálním zázemím, aby u soudu obhájil výsledky své činnosti prostřednictvím vlastních zaměstnanců, považovat za náklad účelně vynaložený (viz usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 30. 1. 1998, č. j. 6 A 90/96 - 23, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 1. 2021, č. j. 5 As 78/2020 - 39). Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že se mu náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** přípustné opravné prostředky (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 5. června 2024

JUDr. Tomáš Rychlý
předseda senátu